

OBEŽNÍK  
OKTÓBER 2011

EWALD FRANK



**„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“**

(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

OKTÓBER 2011

Veľmi srdečne Vás všetkých zdravím v drahom mene nášho Pána Ježiša Krista Slovom z 1. MOJŽIŠOVEJ 2:1-2:

„A DOKONANÉ BOLI NEBESIA I ZEM I VŠETKO ICH VOJSKO. A BÔH DOKONAL SIEDMEHO DŇA SVOJE DIELO, KTORÉ ČINIL, A ODPOČÍVAL SIEDMEHO DŇA OD VŠETKÉHO SVOJHO DIELA, KTORÉ UČINIL.“

BOH vždy dokoná dielo, ktoré započal. Na konci Svojej služby na zemi mohol náš Pán povedať: „...DIELO SOM DOKONAL, KTORÉ SI MI DAL, ABY SOM VYKONAL.“ (EV. JÁNA 17:4B) To isté slovo „*dokonal*“, ktoré je použité v súvislosti so stvorením, nachádzame aj v Novom Zákone, keď náš Pán visel na kríži a zvolal: „JE DOKONANÉ!“ (EV. JÁNA 19:30)

Zasľúbenie dokonania vykupiteľského diela znie: „LEBO PÁN POVSTANE AKO NA VRCHU PERACÍM, BUDE ZÚRIŤ AKO V ÚDOLÍ V GIBEONE, ABY UČINIL SVOJE DIELO, SVOJE PODIVNÉ DIELO; ABY VYKONAL SVOJU ROBOTU, SVOJU ČUDNÚ ROBOTU.“ (IZAIÁŠ 28:21)

V NOVOM ZÁKONE to nachádzame potvrdené: „VIDZTE, VY POHRĎAČI, DIVTE SA A ZMIZNITE, LEBO JA KONÁM DIELO ZA VAŠICH DNÍ, DIELO, KTORÉMU NEUVERÍTE, KEBY VÁM NIEKTO ROZPRÁVAL O ŇOM.“ (SKUTKY 13:41) Nestačí o tom len počuť, musíme to i prežiť. Niektorí tým opovrhujú, iní sa radujú a majú účasť na tom, čo BOH koná.

BOH mal s ľudstvom od počiatku plán spásy, ktorý v priebehu času vykonával a ktorý bezpochyby dovedie k záveru. Vždy znova a znova zasahoval do ľudských dejín výberom jednotlivcov za svojich prorokov, skrze ktorých mohol hovoriť a konať (ÁMOS 3:7). Priame BOŽIE povolanie a poslanie prinieslo vždy výsledok, bez jedinej výnimky. Praví veriaci vo svojom čase zvesť poznali a mali účasť na tom, čo BOH v ich dňoch konal, ako nám jasne ukazujú nasledujúce príklady:

O Noachovi čítame: „ALE NOACH NAŠIEL MILOŠŤ V OČIACH PÁNOVÝCH.“  
(1. MOJŽIŠOVA 6:8)

Noach poverenie prijal a vykonal ho: „A NOACH UČINIL VŠETKO TAK, AKO MU PRIKÁZAL BÔH; TAK UČINIL.“ (1. MOJŽIŠOVA 6:22)

Kto uveril tomu, čo prorok zvestoval, totiž, že príde potopa, vstúpil do archy. Tí, ktorí neuverili, zostali vonku. Napokon, tak ako bolo predpovedané, dážď padol, nastala potopa a všetci ľudia, ktorí Noachovmu posolstvu neuverili, zahynuli. Ale pre tých, ktorí mu uverili a vošli do archy, bolo posolstvo ich spasením.

To, čo sa vtedy stalo, by malo byť pre nás varovaním, pretože PÁN povedal: „...AKO BOLO V DŇOCH NOEHO ... TAK ISTE BUDE AJ TOHO DŇA, KTORÉHO SA ZJAVÍ SYN ČLOVEKA.“ (EV. LUKÁŠA 17:26–30)

Abrahám tiež BOHU veril a konal to, čo mu PÁN prikázal: Zanechal svoj domov a presťahoval sa do zeme, ktorú mu chcel PÁN dať za dedičstvo. Tam prijal zaslúbenie, že bude mať syna a dediča: „A UVERIL PÁNOVI, A ON MU TO POČÍTAL ZA SPRAVODLIVOSŤ.“ (1. MOJŽIŠOVA 15:6) „...AKO JE NAPÍSANÉ: UČINIL SOM ŤA OTCOM MNOHÝCH NÁRODOV – PRED TVÁROU BOHA, KTORÉMU UVERIL, A KTORÝ OŽIVUJE MŔTVÝCH A VOLÁ TO, ČO NIE JE, AKO ČO BY BOLO...“ (RIMANOM 4:17) Abrahám bol BOHU poslušný a vykonal všetko, čo mu PÁN prikázal.

Keď to BOH vyžadoval, bol dokonca pripravený obetovať svojho syna Izáka. BOH však zasiahol a jeho poslušnosť viery odmenil: „NA SEBA SAMÉHO SOM PRISAHAL, Hovorí PÁN, LEBO PRETO, ŽE SI UČINIL TÚTO VEC A NEODOPREL SI MI ANI SVOJHO SYNA, TOHO SVOJHO JEDINÉHO, POŽEHNÁM, ÁNO POŽEHNÁM ŤA A ROZMNOŽÍŤ ROZMNOŽÍM TVOJE SEMENO TAK, ŽE HO BUDE AKO HVIEZD NA NEBI ČO DO POČTU A AKO PIESKU, KTORÝ JE NA BREHU MORA, A TVOJE SEMENO ZDEDÍ BRÁNU SVOJICH NEPRIATEĽOV...“ (1. MOJŽIŠOVA 22:15–17)

Viera a poslušnosť patria vždy dohromady – to platilo pre Abraháma, a to platí aj pre všetkých pravých veriacich. Preto JEŽIŠ povedal: „TEN, KTO UVERÍ A POKRSTÍ SA, BUDE SPASENÝ...“ (EV. MARKA 16:16) Takže ten, kto sa skutočne stal veriacim, nechá sa pokrstiť. Bez krstu nie je viera nič viac, ako len vyznanie úst. Je predsa napísané: „KTO VERÍ V SYNA, MÁ VEČNÝ ŽIVOT; ALE KTO NIE JE POSLUŠNÝ SYNOVI, NEUZRIE ŽIVOTA, ALE HNEV BOŽÍ ZOSTÁVA NA ŇOM.“

(EV. JÁNA 3:36) Viera prichádza skrze počutie zvestovaného SLOVA, stáva sa osobným zjavením, spája nás s BOHOM a vedie nás k poslušnosti.

„ČI NEBOL ABRAHÁM, NÁŠ OTEC, OSPRAVEDLNENÝ ZO SKUTKOV DONESÚC OBEŤOU SVOJHO SYNA IZÁKA NA OLTÁR? TEDY VIDÍŠ, ŽE VIERA SPOLUÚČINKOVALA S JEHO SKUTKAMI A ŽE VIERA BOLA DOKONANÁ ZO SKUTKOV. A NAPLNIL SA PÍSMO, KTORÉ HOVORÍ: ABRAHÁM UVERIL BOHU, A POČÍTALO SA MU TO ZA SPRAVODLIVOSŤ, A BOL NAZVANÝ PRIATELOM BOŽÍM. TAK TEDA VIDÍTE, ŽE SA ČLOVEK OSPRAVEDLŇUJE ZO SKUTKOV A NIE SAMO Z VIERY. TAK PODOBNE AJ SMILNICA RACHAB, ČI NEBOLA OSPRAVEDLNENÁ ZO SKUTKOV, KEĎ PRIJALA POSLOV A SÚRNE ICH VYSLALA INOU CESTOU? LEBO AKO JE Telo BEZ DUCHA MŔTVE, TAK JE I VIERA BEZ SKUTKOV MŔTVA.“ (JAKUBA 2:21-26)

Týmito skutkami nie sú myslené tie, ktoré robia ľudia podľa vlastného uváženia, ale tie, ktoré robia v poslušnosti viery, podľa SLOVA BOŽIEHO a v Jeho vôli.

O apoštoloch je napísané: „...VYŠLI A KÁZALI VŠADE A PÁN SPOLUÚČINKOVAL A POTVRDZOVAL SLOVO TÝM, ŽE HO SPREVÁDZALI DIVY...“ (EV. MARKA 16:20) Povstálny PÁN predsa povedal: „A UVERIVŠÍCH BUDÚ SPREVÁDZAŤ TIETO ZNAMENIA...“ (EV. MARKA 16:17) Výsledkom je BOŽIE potvrdenie zaslúbenia.

Mojžiš mal v spojení s plánom spásy povolanie a poverenie mimoriadneho významu. „A UKÁZAL SA MU ANJEL PÁNOV V PLAMENI OHŇA Z PROSTREDKU KRA. A VIDEL, ŽE HĽA, KER HORÍ OHŇOM, A KER NIE JE STRÁVENÝ OD OHŇA.“ (2. MOJŽIŠOVA 3:2)

Výsledkom bolo vyvedenie Izraela z egyptského otroctva: „TAKTO HOVORÍ PÁN: MÔJ SYN, MÔJ PRVORODENÝ, JE IZRAEL. Povedal som ti: Prepusti môjho syna, aby mi slúžil.“ (2. MOJŽIŠOVA 4:22-23) Tak to PÁN zaslúbil už Abrahámovi: „VEDZ ISTOTNE, ŽE TVOJE SEMENO BUDE POHOSTÍNOM V ZEMI, KTORÁ NEBUDE PATRIŤ IM, A BUDÚ IM, LUĎOM TEJ ZEME, SLŮŽIŤ, A BUDÚ ICH TRÁPIŤ ŠTYRISTO ROKOV. ALE AJ NÁROD, KTORÉMU BUDÚ SLŮŽIŤ, JA BUDEM SÚDIŤ, A POTOM VYJDÚ S VEĽKÝM MAJETKOM.“ (1. MOJŽIŠOVA 15:13-14)

Jeho poverenie bolo korunované úspechom – vyjdenie nastalo, Červené more sa rozdelilo a vykúpení prešli jeho stredom po suchej zemi. On sám mohol, skôr ako zomrel, vidieť zaslúbenú zem z hory Nebo (5. MOJŽIŠOVA 32:49).

SVĚTÉ PÍSMO O ŇOM HOVORÍ NASLEDOVNÉ: „ALE NEPOVSTAL VIACEJ V IZRAELOVI PROROK, AKO BOL MOJŽIŠ, KTORÉHO BY BOL TAK ZNAL PÁN TVÁROU V TVÁR...“ (5. MOJŽIŠOVA 34:10) Kto veril Mojžišovi, veril BOHU a kto veril BOHU, veril Mojžišovi.

Mojžiš povedal domu Izraelovmu: „JE MI DNES STODVADSÄŤ ROKOV; NEBUDEM UŽ VIACEJ MÔČŤ VYJSŤ A VOJSŤ A TAK BYŤ VAŠÍM VODCOM. A PÁN MI TIEŽ POVEDAL: NEPREJDEŠ ZA TENTO JORDÁN. PÁN, TVOJ BÔH, ON PÔJDE PRED TEBOU, ON VYHLADÍ TIE NÁRODY SPRED TVOJEJ TVÁRI, A ZAUJMEŠ ICH DO DEDIČSTVA. JOZUA PÔJDE PRED TEBOU, TAK AKO HOVORIL PÁN.“ (5. MOJŽIŠOVA 1:2-3) Mojžiš povedal Cirkvi Izraelovej a obzvlášť Jozuemu, ako majú pokračovať, totiž podľa PÁNOVÝCH prikázaní. Potom bola jeho služba ukončená.

Aj Jozue mal BOŽIE poverenie. Jeho mimoriadna úloha je opísaná na niekoľkých miestach PÍSMO (4. MOJŽIŠOVA 27:18-19, 5. MOJŽIŠOVA 1:38, 5. MOJŽIŠOVA 3:28, 5. MOJŽIŠOVA 31). Aj k nemu PÁN hovoril a poveril ho: „LEBO VEĎ ČI SOM TI NEPRIKÁZAL: BUĎ SILNÝ A PEVNÝ! NETRAS SA ANI SA NESTRACHUJ! LEBO S TEBOU JE PÁN, TVOJ BÔH, VO VŠETKOM A VŠADE, KAMKOLIEK PÔJDEŠ.“ (JOZUE 1:9) Výsledkom bolo, že 12 kmeňov prešlo cez rieku Jordán spolu s truhlou zmluvy, v ktorej bolo SLOVO BOŽIE, a zabrali zaslúbenú zem.

„VTEDY HOVORIL JOZUA PÁNOVI, V DEŇ, V KTORÝ VYDAL PÁN AMOREJA PRED SYNMI IZRAELOVÝMI, A RIEKOL PRED OČAMI IZRAELA: SLNCE V GIBEONE, STOJ TICHU, A MESIAC V ÚDOLÍ AJALON! A SLNCE STÁLO TICHU, A MESIAC STÁL, DOKIAL SA NEPOMSTIL NÁROD NA SVOJICH NEPRIATELOCH. ČI NIE JE TO NAPÍSANÉ V KNIHE SPRAVODLIVÉHO? A SLNCE STÁLO PROSTRED NEBA A NEPONÁHLALO SA ZAPADNÚŤ TAK ASI CELÝ DEŇ.“ (JOZUE 10:12-13) Kto veril Jozuemu, veril BOHU, ktorý ho poveril, a mal účasť na BOŽOM výsledku. „A NEBOLO TAKÉHO DŇA PRED TÝM ANI POTOM, ABY BOL PÁN TAKTO POČUL NA HLAS ČLOVEKA, LEBO PÁN BOJOVAL ZA IZRAELA.“ (JOZUE 10:14) PÁN bude aj teraz počúvať na hlas JEHO vyvolených, ktorí k NEMU kričia dňom i nocou, a prichádza deň, ktorý bude pre CIRKEV ako žiadny iný predtým v dejinách.

Na záver mohol BOŽÍ muž povedať:

„A HLA, JA ODCHÁDZAM DNES CESTOU VŠETKÉHO POZEMSKÉHO, A TEDY PAMÁTAJTE CELÝM SVOJÍM SRDCOM A CELOU SVOJOU DUŠOU, ŽE NEPADLO ANI JEDINÉ SLOVO, ABY SA NEBOLO SPLNILO, ZO VŠETKÝCH ZASLÚBENÍ POŽEHNANIA,

KTORÉ HOVORIL PÁN, VÁŠ BÔH, O VÁS, VŠETKY SA PRI VÁS NAPLNILI, NEOSTALO Z TOHO NENAPLNENÉ ANI JEDINÉ SLOVO.“ (JOZUE 23:14, PODĽA NEM. PREKLADU)

Dávid, podľa vôle BOŽEJ pomazaný kráľ Izraela, mal túžbu priniesť truhlu zmluvy, ktorá bola zhotovená v čase Mojžiša a v čase Jozueho bola prenesená cez rieku Jordán, na jej právoplatné miesto.

„VTEDY POVEDAL DÁVID: NIKTO NEMÁ NOSIŤ TRUHLU BOŽIU IBA LEVITOVIA; LEBO ICH SI VYVOLIL PÁN NA TO, ABY NOSILI TRUHLU BOŽIU A ABY MU SVÁTOSLÚŽILI AŽ NA VEKY.“ (1. PARALIPOMENON 15:2)

„A CELÝ IZRAEL NIESOL HORE TRUHLU ZMLUVY PÁNOVEJ S RADOSTNÝM KRÍKOM A SO ZVUKOM SURMY, S TRÚBAMI A CIMBALMI, HLASITE HRAJÚC NA CITARÁCH A HARFÁCH.“ (1. PARALIPOMENON 15:28)

Koronovanie celej udalosti je vyobrazené v 1. PARALIPOMENON 16. Toto prežitie by si mal prečítať každý sám. Dávidov oslavný žalm je majstrovským prorockým dielom: „ON PAMÄTÁ NA SVOJU ZMLUVU NA VEKY, NA SLOVO, KTORÉ PRIKÁZAL, DO TISÍC POKOLENÍ, NA JEHO ZMLUVU, KTORÚ UČINIL S ABRAHÁMOM, A NA JEHO PRÍSAHU, KTORÚ PRISAHAL IZÁKovi. A POSTAVIL TO JAKOBOVI ZA ZÁKON, IZRAELOVI ZA VEČNÚ ZMLUVU Povediac: TEBE DÁM KANANEJSKÚ ZEM ZA PODIEL VÁŠHO DEDIČSTVA!“ (VERŠE 15–18 PODĽA NEM. PREKLADU).

Šalamún bol BOHOM predurčený k tomu, aby vybudoval chrám PÁNOV. Vrcholný bod nastal, keď nadprirodzený oblačný stĺp naplnil svätyňu svätých, čím PÁN sám naplnil zaslúbenie (1. PARALIPOMENON 17:11–12, 22:9–10):

„A PÁN NAPLNIL SVOJE SLOVO, KTORÉ HOVORIL. LEBO SOM NASTÚPIL NA MIESTO DÁVIDA, SVOJHO OTCA, A SEDÍM NA TRÓNE IZRAELOVOM, TAK AKO ZASLÚBIL PÁN, A VYSTAVIL SOM DOM MENU PÁNA, BOHA IZRAELOVHO.“ (1. KRÁĽOV 8:20 PODĽA NEM. PREKLADU)

Každý muž BOŽÍ obdržal presné pokyny – čo má hovoriť a konať.

Prorok Eliáš dostal BOŽIE poverenie, keď deti Izraela znova dosiahli bod zlomu. Počas obdobia hladu mu prikázal vzkriesiť syna vdovy a zachovať ich oboch nažive. Je tam hovorené o oleji a nádobe, rovnako ako v EV. MATÚŠA 25, kde čítame o oleji, lampách a nádobách.

„LEBO TAKTO HOVORÍ PÁN, BÔH IZRAELOV, ŽE GALETA MÚKY SA NEVYTROVÍ, ANI NEBUDE CHÝBAŤ V NÁDOBE OLEJA AŽ DO TOHO DŇA, V KTORÝ DÁ PÁN DÁŽĎ NA ZEM. A IŠLA A UČINILA PODEA SLOVA ELIÁŠOVHO. A TAK JEDLA ONA I ON I JEJ DOM ZA MNOHO DNÍ. GALETA MÚKY SA NEMINULA, ANI NECHÝBALO Z NÁDOBY OLEJA, PODEA SLOVA PÁNOVHO, KTORÉ HOVORIL SKRZE ELIÁŠA.“ (1. KRÁLOV 17:14-16)  
Bez ohľadu na to, koľko oleja počas tých rokov potrebovali, nádoba ostala plná. Nezáležalo na tom, koľko bochníkov chleba upiekli, nádoba zostala plná. Bolo to TAK HOVORÍ PÁN a tak sa to stalo.

Na základe toho, čo sa stalo, vdova spoznala, že Eliáš bol prorok: „NA TO POVEDALA ŽENA ELIÁŠOVI: TOTO UŽ TERAZ VIEM, ŽE SI TY MUŽ BOŽÍ, A ŽE SLOVO PÁNOVO JE V TVOJICH ÚSTACH PRAVDOU.“ (1. KRÁLOV 17:24)

Následne prišiel kľúčový moment rozhodnutia na hore Karmel:

„VTEDY PRISTÚPIL ELIÁŠ KU VŠETKÉMU ĽUDU A POVEDAL: DOKEDY BUDETE KULHAŤ NA OBE STRANY? AK JE PÁN BOHOM, NASLEDUJME HO, A AK JE NÍM BÁL, IĎTE ZA NÍM! A ĽUD MU NEODPOVEDAL ANI SLOVA.“ (1. KRÁLOV 18:21)

Muž BOŽÍ, nezastrašený 450 prorokmi Bála a 400 prorokmi Ašery, vybudoval nanovo oltár. Vzal 12 kameňov predstavujúcich 12 kmeňov Izraelových, zvolal ľud dohromady, naplnil 4 sudy s vodou a vylial ich na obeť, a to dohromady trikrát. Áno, a potom prišla odpoveď, pretože muž BOŽÍ vykonal všetko podľa PÁNOVHO príkazu:

„A STALO SA O ČASE, KEĎ SA OBETUJE OBETNÝ DAR VEČERNÝ, ŽE PRISTÚPIL PROROK ELIÁŠ A RIEKOL: PANE, BOŽE ABRAHÁMOV, IZÁKOV A IZRAELOV, NECH SA DNES POZNÁ, ŽE SI TY BÔH IZRAELOVI, A JA ŽE SOM TVOJ SLUŽOBNÍK A ŽE VŠETKO TOTO UČINIL SOM TVOJÍM SLOVOM. VYSLYŠ MA, PANE, VYSLYŠ MA, ABY POZNAL TENTO ĽUD, ŽE TY, PANE, SI BÔH, A ŽE SI TO TY, KTORÝ SI OBRÁTIL JEHO SRDCE NASPÄŤ.“ (1. KRÁLOV 18:36-37)

Služba proroka Eliáša dosiahla svoj BOŽÍ výsledok pre celý Izrael. Pretože tak je napísané: „...SI TO TY, KTORÝ SI OBRÁTIL JEHO SRDCE NASPÄŤ.“  
Všimnite si – nie ich hlavy, kde sa diskutuje, ale srdcia, kde prebýva viera.

BOH sám obrátil srdcia SVOJHO ľudu a použil na to proroka Eliáša s posolstvom hodiny:

„VTEDY PADOL OHEŇ PÁNOV A STRÁVIL ZÁPALNÚ OBEŤ I DREVO I KAMENE I PRACH, I VODU, KTORÁ BOLA V JARKU, ZLÍZAL. KEĎ TO UVIDEL VŠETOK ĽUD, VRHLI SA VŠETCI



NA SVOJU TVÁR A ZVOLALI: PÁN, ON JE PRAVÝ BÔH! PÁN, ON JE PRAVÝ BÔH!“  
(1. KRÁLOV 18:38–39 PODĽA NEM. PREKLADU)

Kulhaniu na obe strany, pobehovaniu za kňazmi Bála a Ašery bol koniec, pretože padlo BOŽIE rozhodnutie a ľud prevolal:

„PÁN, ON JE PRAVÝ BOH! PÁN, ON JE PRAVÝ BOH!“

Služba Eliáša bola korunovaná mocným výsledkom. Hlad skončil a padol bohatý dážď (1. KRÁLOV 18:41–46). BOH PÁN dal potvrdenie a neskôr zasľúbenie.

„HLA, JA VÁM POŠLEM PROROKA ELIÁŠA, PRV AKO PRÍDE DEŇ PÁNOV, VEĽKÝ A STRAŠNÝ.“ (MALACHIÁŠ 4:5)

Toto zasľúbenie malo a má taký veľký význam v pláne spásy, že ho náš PÁN v NOVOM ZÁKONE potvrdil. Keď sa HO učeníci pýtali na príchod Eliáša, odpovedal im týmito slovami: „ELIÁŠ PRAVDA PRÍDE PRV A NAPRAVÍ VŠETKO.“ (EV. MATÚŠA 17:11)

Aby bolo všetko založené na svedectve dvoch alebo troch svedkov, čítame aj v EV. MARKA 9:12: „ELIÁŠ PRAVDA PRÍDE PRV A NAPRAVÍ VŠETKO.“ To je TAK HOVORÍ PÁN a malo sa to stať predtým, než príde deň PÁNOV.

Služba Jána Krstiteľa bola korunovaná veľkým úspechom: Prichádzali k nemu zástupy z Judska a Jeruzalema, počúvali jeho kázanie a nechali sa pokrstiť (EV. MARKA 1:1–8). „ALE FARIZEOVIA A ZÁKONNÍCI POHRĎLI RADOU BOŽOU SAMI PROTI SEBE NIE SÚC POKRSTENÍ OD NEHO.“ (EV. LUKÁŠA 7:30) On bol zasľúbený prorok, pripravovateľ cesty pri prvom príchode PÁNA (MALACHIÁŠ 3:1). Odmietnuť Jána a jeho službu znamenalo zavrhnúť radu BOŽIU.

Náš PÁN ho potvrdil: „LEBO TOTO JE TEN, O KTOROM JE NAPÍSANÉ: HLA, JA POSIELAM SVOJHO ANJELA PRED TVOJOU TVÁROU, KTORÝ PRIPRAVÍ TVOJU CESTU PRED TEBOU.“ (EV. MATÚŠA 11:10)

Aj to, že Marek spojil službu pripravovateľa cesty s IZAIÁŠOM 40:3 a MALACHIÁŠOM 3:1 má veľký význam:

„POČIATOK EVANJELIA JEŽIŠA KRISTA, SYNA BOŽIEHO, BOL, AKO JE NAPÍSANÉ V PROROKOCH: HLA, JA POSIELAM SVOJHO ANJELA PRED TVOJOU TVÁROU, KTORÝ PRIPRAVÍ TVOJU CESTU PRED TEBOU. HLAS VOLAJÚCEHO NA PÚŠTI: PRIHOTOVTE

CESTU PÁNOVU, ČIŇTE PRIAME JEHO CHODNÍKY! JÁN VYSTÚPIL KRSTIAC NA PŮŠTI A KÁŽUC KRST POKÁNIA NA ODPUSTENIE HRIECHOV.“ (EV. MARKA 1:1-4)

Zástupy počuli, ako hovorí: „JA VÁS KRSTÍM VODOU NA POKÁNIE; ALE TEN KTORÝ PRICHÁDZA PO MNE, JE MOCNEJŠÍ AKO JA, KTORÉHO OBUV NOSIŤ NIE SOM HODEN – TEN VÁS BUDE KRSTIŤ SVÄTÝM DUCHOM A OHŇOM.“ (EV. MATÚŠA 3:11) V deň letníc Peter odpovedal tisícom ľudí, ktorí jeho kázanie počúvali a uverili mu: „ČIŇTE POKÁNIE, A NECH SA POKRSTÍ JEDEN KAŽDÝ Z VÁS NA MENO JEŽIŠA KRISTA NA ODPUSTENIE SVOJICH HRIECHOV, A DOSTANETE DAR SVÄTÉHO DUCHA. LEBO VÁM PATRÍ TO ZASEÚBENIE A VAŠIM DEŤOM A VŠETKÝM NA ŠIROKO-ĎALEKO, KTORÝCH- A KOKÝCHKOLIEK SI POVOLÁ PÁN, NÁŠ BŮH.“ (SKUTKY 2:38-39)

Tak iste, ako NOVÝ ZÁKON nášho milovaného VYKUPITEĽA naplnením BIBLICKÝCH zaslúbení započal, tak iste naplnením BIBLICKÝCH zaslúbení aj skončí. Jedno z najdôležitejších zaslúbení týkajúcich sa konca času milosti je vystúpenie BOHOM poslaného človeka so službou, ako mal Eliáš.

Skrze Jána Krstiteľa sa naplnilo: „A MNOHÝCH ZO SYNOV IZRAELOVÝCH OBRÁTI K PÁNOVI, ICH BOHU. A ON SÁM PÔJDE PRED NÍM V DUCHU A V MOCI ELIÁŠOVEJ OBRÁTIŤ SRDCIA OTCOV NA DETI A NEPOSLUŠNÝCH K ROZUMNOSTI SPRAVODLIVÝCH, ABY PRIHOTOVIL PÁNOVI PRIPRAVENÝ LUD.“ (EV. LUKÁŠA 1:16-17) Teraz sa vrátia srdcia detí BOŽÍCH k viere otcov na počiatku, a preto sa naplňa druhá časť zaslúbenia o Eliášovi z MALACHIÁŠA 3:23-24: „...A SRDCE SYNOV NA ICH OTCOV...“ (VERŠ 24B) BOŽIE SLOVO je dokonalé.

Jána Krstiteľa sa spýtali: „A ČO TEDA? ČI SI TY ELIÁŠ?“ A POVEDAL: «NIE SOM». «ČI SI TY TEN PROROK?» A ODPOVEDAL: «NIE. ... JA SOM HLAS VOLAJÚCEHO NA PŮŠTI: UROVNAJTE CESTU PÁNOVU! AKO POVEDAL PROROK IZAIÁŠ.» ... TAK SA HO OPÝTALI A RIEKLI MU: «A ČO TEDY KRSTÍŠ, AK SI TY NIE KRISTUS, ANI ELIÁŠ ANI TEN PROROK?»“ (EV. JÁNA 1:21, 23, 25)

Predchodca prišiel na scénu a predstavil zaslúbeného Spasiteľa hovoriac: „TEN, KTORÝ MÁ NEVESTU, JE ŽENÍCH, A PRIATEĽ ŽENÍCHOV, KTORÝ TAM STOJÍ A ČUJE HO, VEEMI SA RADUJE PRE HLAS ŽENÍCHA. NUŽ TÁTO MOJA RADOŠŤ SA SPLNILA.“ (EV. JÁNA 3:29)

Keď sa po mocnom prežití na hore premenenia učeníci pýtali MAJSTRA prečo zákonníci očakávajú Eliáša: „JEŽIŠ POVEDAL A RIEKOL IM: ELIÁŠ PRAVDA PRÍDE PRV A NAPRAVÍ VŠETKO.“ (EV. MATÚŠA 17:11) Ohľadom Jána Krstiteľa je

napísané: „ELIÁŠ UŽ PRIŠIEL, A NEPOZNALI HO, ALE MU UROBILI VŠETKO, ČO CHCELI. TAK BUDE OD NICH TRPIEŤ AJ SYN ČLOVEKA.“ (EV. MATÚŠA 17:11-12)

Bolo to dvojnásobné potvrdenie PÁNOM samým. Najprv potvrdenie Eliáša, ktorý ešte mal prísť, a potom potvrdenie Jána, Jeho predchodcu, ktorého služba sa už skončila. Eliáš, ktorý mal napraviť všetky veci, mal prísť na scénu predtým, ako skončí čas milosti, totiž predtým, ako príde veľký a strašný deň PÁNOV, predtým, ako sa slnko obráti na tmú a mesiac na krv (JOEL 3, SKUTKY 2:20). Ján vystúpil na začiatku dňa spásy, ktorý aj dnes ešte stále trvá (IZAIÁŠ 49:6-8, 2. KORINTSKÝM 6:2).

Tým je otázka Eliáša zodpovedaná: raz Jánom Krstiteľom a teraz prorokom pri druhom príchode KRISTA.

V celom STAROM ZÁKONE vidíme cesty BOŽIE s prorokmi a s Izraelom. Potom bol postavený most zo STARÉHO do NOVÉHO ZÁKONA: „ZÁKON I PROROCI AŽ PO JÁNA: ODVTEDY SA ZVESTUJE KRÁLOVSTVO BOŽIE, A KAŽDÝ SA NASILU TISNE DO NEHO.“ (EV. LUKÁŠA 16:16, EV. MATÚŠA 11:12-15)

Peter bol mužom prvej hodiny. Práve Jemu PÁN povedal: „A DÁM TI KLÚČE NEBESKÉHO KRÁLOVSTVA, A ČOKOLIEK BY SI ZVIAZAL NA ZEMI, BUDE ZVIAZANÉ AJ NA NEBI; A ČOKOLIEK BY SI ROZVIAZAL NA ZEMI, BUDE ROZVIAZANÉ AJ NA NEBI.“ (EV. MATÚŠA 16:19)

Bol to práve Peter, ktorý si vo vrchnej sieni, kde učeníci očakávali na vyliatie Ducha Svätého, uvedomil svoju úlohu: „A V TÝCH DŇOCH VSTAL PETER V STREDE UČENÍKOV (A BOL TAM ZHROMAŽDENÝ ZÁSTUP ASI STO DVADSAŤ DUŠÍ) A POVEDAL: MUŽOVIA BRATIA, MUSELO SA NAPLNIŤ PÍSMO\*.“ (SKUTKY 1:15-26, \* ŽALM 41:10, ŽALM 109:5, EV. JÁNA 13:18) Peter podľa Písma vyjasnil Judášov prípad a Matej prevzal službu apoštola, ktorá bola Judášovi vzatá.

Hneď po vyliatí SVÄTÉHO DUCHA v deň založenia NOVOZÁKONNEJ CIRKVI (SKUTKY 2) použil Peter kľúče kráľovstva nebeského pri oslovení zástupov, ktoré sa rýchlo zhromaždili, keď im na základe SVÄTÉHO PÍSMO ukázal, čo sa stalo: „ALE PETER ZASTANÚC SI S JEDENÁSTIMI POVÝŠIL SVOJ HLAS A POVEDAL IM: MUŽOVIA ŽIDIA, AJ VY, KTORÍ BÝVATE V JERUZALEME, VŠETCI, NECH VÁM JE TOTO ZNÁME, A POČUJTE MOJE SLOVÁ!“ (VERŠ 14).

Potom im zvestoval radu BOŽIU, počnúc zaslúbením o vyliatí SVÄTÉHO DUCHA v JOELOVI 2, spomínajúc súvisiace miesta PÍSMO v STAROM ZÁKONE

a dokazujúc, že v JEŽIŠOVI KRISTOVI sa naplnilo všetko, čo bolo o Ňom predpovedané, o JEHO utrpení, umieraní, vzkriesení a nanebovstúpení.

Ešte dnes by mal byť každý kazateľ preskúšaný, aby sme videli, ako obstojí v porovnaní s Petrom, mužom BOŽÍM, apoštolom, ktorému PÁN dal kľúče kráľovstva nebeského. Posledné kázanie kázané pod inšpiráciou SVÄTÉHO DUCHA musí a bude súhlasiť s prvým kázanim – posledný vodný krst musí byť a bude rovnaký, ako ten prvý. To, čo sa učilo a konalo v NOVOZÁKONNEJ CIRKVI na úplnom počiatku, platí po celý čas, kým je CIRKEV JEŽIŠA KRISTA na zemi. Tu sa nejedná o katolícku, ortodoxnú, anglikánsku, luteránsku ani žiadnu inú organizovanú cirkev, ale o CIRKEV JEŽIŠA KRISTA, o ktorej náš PÁN sám povedal: „...JA CHCEM BUDOVAŤ MOJU CIRKEV...“ – a brány pekla ju nepremôžu.

Všetky ľuďmi založené denominácie zaviedli svoje vlastné vyznania viery. Existuje napríklad chalcedonsko-nicejské vyznanie viery, ktoré bolo uznané v roku 381 oficiálnym hlasovaním cirkevného koncilu. Vtedy Theodozios I. vyhlásil vieru v trojjedinosť za štátne náboženstvo. CIRKEV JEŽIŠA KRISTA však prijíma len jedno vyznanie viery a to nie je napísané v žiadnom katechizme, ale výhradne v BIBLIÍ: „JEDEN PÁN, JEDNA VIERA, JEDEN KRST...“ (EFEZSKÝM 4:5)

Peter, ktorý počul misijné poverenie z úst nášho PÁNA a správne mu porozumel, zhrnul to, čo bolo povedané v MATÚŠOVI 28:18-20, EV. MARKA 16:14-20, EV. LUKÁŠA 24:44-51 a EV. JÁNA 20:19-23, kde hovorí o zvestovaní, o viere, o odpustení hriechov a o vodnom krste.

Výsledok jeho kázania bol nasledovný: „A KEĎ TO POČULI, BOLI HLBOKO DOJATÍ, AŽ DO SRDCA, A POVEDALI PETROVI A OSTATNÝM APOŠTOLOM: ČO MÁME ROBIŤ, MUŽOVIA BRATIA? A PETER IM POVEDAL: ČIŇTE POKÁNIE, A NECH SA POKRSTÍ JEDEN KAŽDÝ Z VÁS NA MENO JEŽIŠA KRISTA NA ODPUSTENIE SVOJICH HRIECHOV, A DOSTANETE DAR SVÄTÉHO DUCHA. LEBO VÁM PATRÍ TO ZASLÚBENIE A VAŠIM DEŤOM A VŠETKÝM NA ŠIROKO-ĎALEKO, KTORÝCH- A KOLKÝCHKOLIEK SI POVOLÁ PÁN, NÁŠ BÔH. A TIEŽ AJ INÝMI VIACERÝMI SLOVAMI DÔRAZNE SVEDČIL A NAPOMÍNAL ICH A HOVORIL: ZACHRÁŇTE SA OD TOHTO POKOLENIA KRIVOLAKÉHO. A TAK TÍ, KTORÍ OCHOTNE PRIJALI JEHO SLOVO, DALI SA POKRSTIŤ A PRIPOJIL O SA TOHO DŇA OKOLO TROCH TISÍCOV DUŠÍ.“ (SKUTKY 2:37-41)

Toto je kázanie, ktoré je a naveky bude jediným platným vzorom, pretože CIRKEV JEŽIŠA KRISTA je vybudovaná na základe apoštolov a prorokov (EFEŽANOM 2:19-20). Pokánie, viera, vodný krst, krst SVÄTÝM DUCHOM – všetko bolo kázané, všetko bolo prežité a pre pravých veriacich BIBLIE to zostane platné až do konca.

Keď povstali kontroverzné otázky, ako napr. v SKUTKOCH 15, zišli sa apoštolovia a starší. Tam čítame: „A PO MNOHOM DOHADOVANÍ SA POVSTAL PETER A POVEDAL IM: MUŽOVIA BRATIA, VY VIETE, ŽE SI BÔH OD DÁVNÝCH DŇOV VYVOLIL MEDZI NAMI, ABY SKRZE MOJE ÚSTA POČULI POHANIA SLOVO EVANJELIA A UVERILI.“ (VERŠ 7)

Peter, muž prvej hodiny, vykonal svoj BOŽÍ úrad. Neváhal vyznať, že si ho BOH vybral, aby kázal SLOVO pohanom. Dôkaz, že obrátenie pohanov bolo pravé, môžeme nájsť vo veršoch 8 a 9: „A BOH, KTORÝ ZNÁ SRDCE, IM DAL SVEDECTVO DAJÚC IM SVÄTÉHO DUCHA AKO I NÁM A NEUROBIL NIJAKÉHO ROZDIELU MEDZI NAMI A MEDZI NIMI OČISTIAC VIEROU ICH SRDCIA.“ BOH zachraňuje rovnako bez ohľadu na to, či sa jedná o Židov alebo pohanov – a to až do dnes.

Povedzme to jasne ešte raz: Prvý krst veriacich v deň letníc bol vykonaný v mene PÁNA JEŽIŠA KRISTA. Tak bolo pokrstených 3 000 veriacich v Jeruzaleme, potom veriaci v Samárii (SK. 8:16), aj tí v Cézarei v KAP. 10:48 a v KAP. 19:5 tí v Efeze a tak budú pokrstení aj poslední veriaci. Učenie trojjedinosti, ktoré bolo zavedené v 4. storočí, ako aj trojjediný krst sú oba nebiblické. Taktiež kropenie vodou na čelo, ako ho prijal Konštantín na svojej smrteľnej posteli v roku 337, je úplne nebiblické. Keď svedčí o vodnom krste SVÄTÉ PÍSMO, tak jedine o krste ponorením. Tak pokrstil Ján Krstiteľ nášho PÁNA a VYKUPITEEA v rieke Jordán: „A KEĎ BOL JEŽIŠ POKRSTENÝ, HNEĎ VYSTÚPIL Z VODY, A HLA, OTVORILI SA MU NEBESIA, A VIDEL DUCHA BOŽIEHO, KTORÝ ZOSTUPOVAL AKOBY HOLUBICA A PRICHÁDZAL NA NEHO.“ (EV.MATÚŠA 3:16) Tak boli pokrstení všetci veriaci v čase apoštolov, napríklad eunuch v SKUTKOCH 8:38: „A ROZKÁZAL VOZU, ABY POSTÁL, A ZIŠLI OBIDVAJA DO VODY, FILIP AJ EUNÚCH, A POKRSTIL HO.“

Peter, PÁNOM povolaný a vyvolený apoštol, kázal plné evanjelium JEŽIŠA KRISTA vrátane pokánia, viery, vodného krstu a krstu SVÄTÝM DUCHOM a všetci, ktorí jeho kázanie počuli a verili mu, prežili plné spasenie tak, ako sa to stalo v dome Kornélia v SKUTKOCH 10. Vo svojom kázaní to zdôraznil vzhľadom na JEŽIŠA KRISTA: „JEMU VYDÁVAJÚ SVEDECTVO VŠETCI

PROROCI, ŽE ODPUSTENIE HRIECHOV DOSTANE SKRZE JEHO MENO KAŽDÝ, KTO VERÍ V NEHO. A KÝM PETER EŠTE HOVORIL TIETO SLOVÁ, ZOSTÚPIL SVÄTÝ DUCH NA VŠETKÝCH, KTORÍ POČÚVALI SLOVO.“ (VERŠE 43-44)

Takže žiadny úradný úkon, ale najprv kázanie, potom viera poslucháčov, potom odpustenie hriechov ako osobné prežitie spásy, nasledované vodným krstom a krstom Duchom Svätým.

Tak ako už v prvom kázaní, aj v dome Kornélia prikázal Peter tým, ktorí uverili, pokrstiť sa: „A ROZKÁZAL ICH POKRSTIŤ V MENE PÁNA JEŽIŠA KRISTA.“ (VERŠ 48)

Apoštol Peter, ktorý mal zvláštnu zodpovednosť, dokonale prežil korunovanie svojej služby a BOH Sám o tom zložil svedectvo. Svoje poverenie vykonal aj prostredníctvom svojich listov, ktoré sa stali neoddeliteľnou súčasťou NOVÉHO ZÁKONA.

Naším ďalším svedkom bude Pavol. Pri jeho obrátení bolo povedané: „... LEBO ON MI JE VYVOLENOU NÁDOBOU, ABY ZANIESOL MOJE MENO I PRED POHANOV I PRED KRÁLOV I PRED SYNOV IZRAELOVÝCH...“ (SKUTKY 9:15)

Bol vyvoleným nástrojom pre vyvolených a prijal zvláštne poverenie kázať pohanským národom. Na základe BOŽÍCH pokynov, ktoré prijal vo videní, Ananiáš povedal: „SAULE, BRATU, PÁN MA POSLAL, JEŽIŠ, KTORÝ SA TI UKÁZAL NA CESTE, KTOROU SI IŠIEL SEM, ABY SI PREZREL A BOL NAPLNENÝ SVÄTÝM DUCHOM.“ (VERŠ 17 B) Pavol prežil svoje obrátenie s vodným krstom a krstom DUCHOM SVÄTÝM (SKUTKY 9:17-18).

Okrem toho je nám o jeho prežití podaná nasledujúca správa: „A ON POVEDAL: BÔH NAŠICH OTCOV SI ŤA VOPRED VYVOLIL, ABY SI POZNAL JEHO VÔEU A VIDEL TOHO SPRAVODLIVÉHO A POČUL HLAS Z JEHO ÚST...“ (SKUTKY 22:14)

PÁN Sám mu prikázal: „CHOĎ, LEBO ŤA VYŠLEM ĎALEKO MEDZI POHANOV.“ (22:21 B)

V JÁNOVI 13:20 povedal: „AMEN, AMEN VÁM HOVORÍM, ŽE TEN, KTO PRIJÍMA TOHO, KOHO BY SOM POSLAL, MŇA PRIJÍMA; A KTO MŇA PRIJÍMA, PRIJÍMA TOHO, KTORÝ MŇA POSLAL.“ BOŽSKÉ poslanie sa deje v priamom spojení s BOŽÍM plánom spásy. Všetci, ktorí sú z BOHA, prijímú posla, ktorého posla, tak isto ako posolstvo.

Pavol prežil BIBLICKÉ obrátenie, BIBLICKÝ vodný krst, BIBLICKÝ krst DUCHOM SVÄTÝM a BIBLICKÉ povolanie a poverenie. Vedel, kde a kedy nastalo jeho obrátenie a stretnutie s KRISTOM, totiž napoludnie blízko Damašku. (SKUTKY 22:6)

Vo svojom prvom liste malému domácemu zboru v Ríme sa preto predstavil takto: „PAVEL, SLUHA JEŽIŠA KRISTA, POVOLANÝ APOŠTOL, ODDELENÝ K EVANJELIU NÁŠHO BOHA, KTORÉ VOPRED ZASEÚBIL SKRZE SVOJICH PROROKOV VO SVÄTÝCH PÍSMACH...“ (RIMANOM 1:1-2)

Bol ustanovený BOHOM a vo svojich listoch sa zaoberal každou BIBLICKOU témou, každým BIBLICKÝM učením – od vyvolenia, ospravedlnenia, posvätenia, krstu SVÄTÝM DUCHOM, darov DUCHA až po ovocie DUCHA. Napísal NOVOZÁKONNÝ »Zborový poriadok«, zaoberal sa témou pätnásobnej služby (EFEZSKÝM 4) v CIRKVI, ukázal správne miesto starším, diakonom, nosičom darov, mužom, ženám a všetkým ostatným a hovoril o návrate PÁNA. Neexistovala téma, ktorá sa týkala CIRKVI, ktorú by detailne neprebral.

V LISTE GALAŤANOM v mimoriadnej BOŽEJ autorite zdôraznil, že každý, kto káže iné evanjelium, je prekliaty. Nenaučil sa ho od človeka v triede biblickej školy alebo kňazského seminára, ale ho prijal priamo, zjavením JEŽIŠA KRISTA (GALATSKÝM 1:6-12) a to, čo kázal, bolo v dokonalom súlade s tým, čo kázal Peter a apoštolovia (GALATSKÝM 2). Keď Pavol prišiel do Efezu, stretol sa s učeníkmi, ktorí boli pokrstení Jánom Krstiteľom, a kázal im. „KEĎ TO POČULI, DALI SA POKRSTIŤ NA MENO PÁNA JEŽIŠA. A KEĎ POTOM VZLOŽIL NA NICH PAVEL RUKY, PRIŠIEL NA NICH SVÄTÝ DUCH A HOVORILI JAZYKMI A PROROKOVALI.“ (SKUTKY 19:5-6)

Peter, Ján, Jakub, Pavol – ani jeden z nich a nikto iný nikdy nepoznal Boha učineneho z troch osôb, trojjedinosť, trojjediný krst alebo prežehnávanie sa v mene OTCA, SYNA a SVÄTÉHO DUCHA. Neexistuje ani jedno miesto PÍSMO, kde by bola použitá táto trojičiarska fráza. Až v 4. storočí bol citát v EV. MATÚŠA 28 zle vyložený a nesprávne použitý. V originálnych rukopisoch, ako to potvrdzuje sám Eusebius, stojí: „...A KRSTITE ICH DO MÔJHO MENA!“ (poznámka pod čiarou v gréckom preklade BIBLIE Aland/Nestle Novum Testamentum). Súčasná verzia neexistovala v kánone až do roku 367.

Prvých tristo rokov prešlo bez pápežov, bez kardinálov a bez kňazov. Po starostlivom preskúmaní medzinárodnej cirkevnej histórie objavíme, že ani jeden z tzv. „*cirkevných otcov*“ nezostal v učení prvých apoštolov. Odchýlky začali hneď po čase apoštolov. Či už to bol Polykarp, Ireneus, Ignatius, Justinián, Tertulián (prvý, ktorý vynašiel trojjednosť), Cyprián, Origenes alebo Augustín: Ani jeden z nich nemohol svedčiť o BIBLICKOM obrátení, vodnom krste, krste SVÄTÝM DUCHOM alebo povolání, nikto z nich nemal prežitie s KRISTOM, všetci len prijali kresťanstvo ako náboženstvo.

Hlavne od času Ignácia a Justiniána každý z nich preklínal Židov a nazýval ich vrahmi BOŽÍMI a vrahmi KRISTA. Vo svojich knihách *Opäť zaspieval kohút* a *Kriminálne dejiny kresťanstva* Dr. Karlheinz Deschner sumarizuje výroky, ktoré cirkevní otcovia vyslovili proti Židom. Zatiaľ čo BOHA Izraelovho – ELOHIM JAHVEH ELOHIM ECHAD („Boh Pán je Boh jeden“, pozn. prekl.), v ktorého Židia verili, odmietli, prijali namiesto neho trojjediného boha pohanov, ktorého predstavili ako „svätú trojjednosť“. To je rúhanie sa večnému BOHU, ktorý v prvom prikázaní povedal: „JA SOM PÁN, TVOJ BÔH ... NEBUDEŠ MAŤ INÝCH BOHOV OKREM MŇA.“ (2. MOJŽIŠOVA 20:2-3)

„JA SOM PÁN, A NIET VIACEJ NIKOHO; NIE JE BOHA OKREM MŇA. OPÁSAL SOM ŤA, HOCI MA NEZNÁŠ...“ (IZAIÁŠ 45:5)

BOH PÁN vždy prisahal len Sám na Seba: „NA SEBA SAMÉHO SOM PRISAHAL, HOVORÍ PÁN...“ (1. MOJŽIŠOVA 22:16 A)

V IZAIÁŠOVI 45:22-23 hovorí: „OBRÁŤTE SA KU MNE, ABY STE BOLI SPASENÉ, VŠETKY KONČINY ZEME! LEBO JA SOM BÔH, A ŽIADNY INÝ! PRISAHAL SOM SÁM NA SEBA, Z MOJICH ÚST VYŠLA PRAVDA, KTORÁ JE NEZLOMNÁ: PREDO MNOU SA SKLONÍ KAŽDÉ KOLENO, NA MŇA BUDE PRISAHAŤ KAŽDÝ JAZYK.“ (podľa nem. prekladu) V hebrejskej BIBLIÍ stojí 6 356-krát v jednotnom čísle: „PÁN BOH“ – ELOHIM JAHVEH.

Aj písma NOVÉHO ZÁKONA hovoria vždy o JEDINOM BOHU:

„A JEŽIŠ MU ODPOVEDAL, ŽE PRVÉ PRIKÁZANIE JE: ČUJ, IZRAELU, PÁN, NÁŠ BÔH, JE PÁN SÁM!“ (EV. MARKA 12:29 PODĽA NEM. PREKLADU)

„A TO JE TEN VEČNÝ ŽIVOT, ABY ZNALI TEBA, TOHO JEDINÉHO PRAVÉHO BOHA, A TOHO, KTORÉHO SI POSLAL, JEŽIŠA KRISTA.“ (EV. JÁNA 17:3)



„...PRETOŽE JE JEDEN BÔH, KTORÝ OSPRAVEDLNÍ OBRIEZKU Z VIERY, AJ NEOBRIEZKU VIEROU.“ (RIMANOM 3:30)

„A PROSTREDNÍK NIE JE PROSTREDNÍKOM JEDNÉHO, ALE BÔH JE JEDEN.“ (GALATSKÝM 3:20)

„JA SOM ALFA I OMEGA, POČIATOK I KONIEC, HOVORÍ PÁN, BÔH, KTORÝ JE A KTORÝ BOL A KTORÝ PRÍDE, TEN VŠEMOHÚCI.“ (ZJAVENIE 1:8)

„A HĽA, TRÓN STÁL NA NEBI, A NA TRÓNE SEDEL JEDEN.“ (ZJAVENIE 4:2, PODĽA NEM. PREKLADU)

Žiadny prorok ani apoštol nikdy nehovorili o troch večných osobách. BIBLIA ani raz nehovorí o „BOHU SYNOVI“, ale vždy o SYNOVI BOŽOM, a ani raz o „BOHU SVÄTOM DUCHU“, vždy o DUCHU BOŽOM alebo o SVÄTOM DUCHU.

Jeden VŠEMOHÚCI, jeden VEČNÝ, jeden je STVORITEL, SPASITEL, KRÁL, SUDCA, všetko vo všetkom. ON Sám sa kvôli našej spásy zjavil ako OTEC v nebesiach, ako SYN na zemi a skrze SVÄTÉHO DUCHA v CIRKVI.

Musí nám byť dovolené položiť otázku: Existuje organizovaná cirkev alebo denominácia, kazateľ alebo evanjelista, ktorý káže pôvodnú verziu – plné evanjelium spolu s pokáním, obrátením, obnovením, znovuzrozením, jediným platným BIBLICKÝM vodným krstom v mene PÁNA JEŽIŠA KRISTA – „JEDEN PÁN, JEDNA VIERA, JEDEN KRST...“ (EFEZSKÝM 4:5) – a krstom SVÄTÝM DUCHOM (EV. MATÚŠA 3:11), ako nám je to zanechané v SVÄTOM PÍSME? „... TOTIŽ ŽE JÁN KRSTIL VODOU, ALE VY BUDETE POKRSTENÍ SVÄTÝM DUCHOM UŽ O NIE MNOHO DNÍ.“ (SKUTKY 1:5) Dokonca aj najznámejší televízni evanjelisti sa viac zaujímajú o prezentovanie sociálneho evanjelia alebo evanjelia zázrakov či prosperity namiesto originálu, ktorý nám je zanechaný v SVÄTOM PÍSME. A to nie je všetko: Dokonca nazývajú BIBLICKÝ vodný krst v mene PÁNA JEŽIŠA KRISTA falošným učením, kacírstvom. Podľa toho musel byť Peter prvý, Filip druhý a Pavol tretí falošný učiteľ a kacír. Väčšina z nich verí rímskemu spôsobu krstu a nie tomu jeruzalemskému – BIBLICKÉMU, apoštolskému.

Organizované cirkvi sa budú naďalej držať svojich prebratých historických náboženských tradícií. Napriek svojej rozdielnosti majú jedno vyznanie viery, ktoré je označované ako apoštolské, ale v skutočnosti apoštolským nie je, pretože nepochádza od apoštolov. Keď sa jedná o vodný krst, je obrovský rozdiel medzi učením, že znovuzrodenie sa deje skrze

pokropenie vodou na čelo novorodenca, a skutočným prežitím nového zrodu veriaceho skrze Slovo a Ducha. Všetky organizované cirkvi bez výnimky si obľúbili teológiu výkladu a spoliehajú na vlastné piliere – trojjedinosť a trojjediný krst.

Toto je po 2 000 rokoch tragický výsledok. Sebavedome povstávajú falošní kristovia a pomazaní, ktorí zvädzajú mnohé duše presne tak, ako to JEŽIŠ predpovedal (EV. MATÚŠA 24). Veľké odpadnutie, ktoré predpovedal Pavol v 2. TESALONICĀNOM 2, sa stalo realitou. Títo divotvorcovia budú musieť strpieť odmietnutie PÁNA: „ODÍDTE ODO MŇA, PÁCHATELIA NEPRÁVOSTI!“ (EV. MATÚŠA 7:21-23)

Tieto veci museli byť spomenuté, pretože kresťanské cirkvi sa nevracajú späť k učeniám nášho PÁNA, ako boli zvestované apoštolmi, ale sa namiesto toho spoliehajú na učenia, ktoré postupne vznikali od času založenia kresťanského štátneho náboženstva v 4. storočí. Z viac ako tisícky účastníkov koncilu v Nicei hlasovalo 318 za učenie trojjedinosti, v ktorom sa kladie dôraz na osobu SYNA, ktorá má byť rovnako večná ako OTEC. V roku 386 bol potom za tretiu osobu oficiálne vyhlásený SVÄTÝ DUCH.

Z BIBLICKÉHO pohľadu je kresťanstvo, ktoré bolo vytvorené počas koncilov, sfalšovaním. Nič v ňom nie je v skutočnom súlade so SLOVOM BOŽÍM, nič nie je BIBLICKÉ, nič nevedie ku KRISTOVI ani apoštolom. Je zložené z neporozumení, cirkevných učení a dogiem. KRISTUS nemá žiadneho námestníka-zástupcu a Peter nikdy neustanovil svojho nástupcu. BIBLIA nepozná žiadne učenie o Márii, žiadnu sprostredkovateľku alebo ženskú obhajkyňu. Mária naplnila svoju jedinú úlohu: „HLA, PANNA POČNE A PORODÍ SYNA, A NAZOVÚ JEHO MENO IMMANUEL, ČO JE PRELOŽENÉ: S NAMI BÔH.“ (EV. MATÚŠA 1:23, IZAIÁŠ 7:14) „...A HLA, POČNEŠ V ŽIVOTE A PORODÍŠ SYNA A DÁŠ MU MENO JEŽIŠ.“ (EV. LUKÁŠA 1:31) Potom je spomenutá už len raz, v SKUTKOCH 1:14, keď sa modlila spolu so 120-imi za krst DUCHOM SVÄTÝM. Ani o blahorečení alebo svätorečení mŕtvych nenachádzame v SVÄTOM PÍSME žiadnu zmienku.

Po založení štátnej cirkvi nasledovalo násilné pokresťančovanie a prenasledovanie židov a všetkých tých, ktorí dobrovoľne nevstúpili do rímskej štátnej cirkvi. Len v siedmich krížových výpravách v rokoch 1095 až 1292 boli kruto zavraždené milióny ľudí, pretože odmietli pobožkať krucifix a prijať kresťanské náboženstvo. Inkvizícia, prenasledovanie

bosoriek, protireformácia a prenasledovanie hugenotov mali taktiež na svedomí mnohé ľudské životy. V mene štátneho kresťanstva bolo preliate ohromné množstvo nevinnej krvi.

Pri bližšom skúmaní však zistíme, že žiadna z organizovaných cirkví, či už katolícka, ortodoxná alebo anglikánska, či kresťanské cirkvi na Blízkom východe alebo akékoľvek iné, nie sú v skutočnom súlade s prvotnou CIRKVOU v učení ani praxi. Všetky majú svoje vlastné evanjelium, ktoré je úplne iné ako to, ktoré zvestovali apoštolovia na počiatku a ktoré je nám v SLOVE BOŽOM jasne a zreteľne zanechané. Napriek tomu služba, ktorú Pavol vykonal v BOŽOM poverení pre pravých veriacich vo všetkých časoch a i pre nás teraz v konečnom čase, nebola zbytočná.

Za ďalšieho svedka povoláme apoštola Jána, ktorý na ostrove Patmos prijal záverečné zjavenie JEŽIŠA KRISTA a videl všetko, čo sa stane až do konca času. Vo svojich listoch písal milovaný učeník JEŽIŠA hlavne o láske BOŽEJ, pretože BOH je láska. Zdôraznil, že žiadna lož nemá pôvod v pravde: „NEPÍŠAL SOM VÁM PRETO, ŽE NEZNÁTE PRAVDY, ALE ŽE JU ZNÁTE, A ŽE ŽIADNA LOŽ NIE JE Z PRAVDY.“ (1. JÁNOVA 2:21)

Rovnako ako Pavol, aj on odhalil antikrista, ako človeka hriechu a bezzákonosti, ktorý sa povyšuje nad všetko, čo sa nazýva BOH alebo bohoslužba. Ján sa pýtal: „A KTO JE LHÁR? PREDSA TEN, KTO ZAPIERA, ŽE JEŽIŠ JE BOŽÍ POMAZANÝ. TO JE ANTIKRIST, KTORÝ ZAPIERA OTCA A SYNA.“ (VERŠ 22 PODĽA NEM. PREKLADU) Takže sa nejedná o druhú osobu BOHA, ale o KRISTA, MESIÁŠA, POMAZANÉHO, pretože BOH bol v KRISTU a zmieril svet sám so SEBOU (2. KORINTSKÝM 5:19).

„VŠETKO MI JE VYDANÉ OD MÔJHO OTCA, A NIKTO NEZNÁ SYNA, IBA OTEC, ANI OTCA NEZNÁ NIKTO, IBA SYN, A TEN, KOMU BY SYN CHCEL ZJAVIŤ.“ (EV. MATÚŠA 11:27)

O návrate KRISTA Ján napísal: „A PRÁVE TERAZ, DIEŤATKÁ, ZOSTÁVAJTE V ŇOM, ABY SME, KEĎ SA UKÁŽE, SMELI MAŤ RADOSTNÉ PRESVEDČENIE A NEMUSELI SME PRI JEHO NÁVRATE PRED NÍM ZAHANBENE ODSŤUPIŤ.“ (1. JÁNA 2:28 PODĽA NEM. PREKLADU) To je adresované obráteným, znovuzrozeným veriacim, pokrsteným vo vode a v DUCHU, ktorí očakávajú návrat KRISTA. „MILOVANÍ, TERAZ SME DEŤMI BOŽÍMI A EŠTE NIE JE ZJAVENÉ, ČO BUDEME. ALE VIEME, ŽE KEĎ TO BUDE ZJAVENÉ, BUDEME AKO ON, LEBO HO BUDEME VIDIEŤ TAK, AKO JE.“ (1. JÁNOVA 3:2, PODĽA NEM. PREKLADU) Všetky Jánove písma,

až do posledného verša jeho 3. listu podávajú mocnú výpoveď „...A TO PRE PRAVDU, KTORÁ ZOSTÁVA V NÁS A BUDE S NAMI NAVEKY.“ (2. JÁNOVA 2) „VÄČŠEJ RADOSTI NAD TO NEMÁM, NEŽ ABY SOM POČUL, ŽE MOJE DETI CHODIA V PRAVDE.“ (3. JÁNOVA 4)

Našou hlavnou témou je 22 kapitol v knihe ZJAVENIA JÁNA a ich prorocký význam, veci, ktoré mu boli ukázané a povedané a ktoré majú pre nás v konečnom čase mimoriadny význam: sedem listov zborom, sedem pečatí, sedem trúb súdov a sedem čiaš, to, čo sa dozvedel o pravej CIRKVI JEŽIŠA KRISTA (KAP. 12), ktorá je zobrazená ako žena korunovaná dvanástimi hviezdami, totiž učením dvanástich apoštolov, a je prenasledovaná, alebo o odpadlej cirkvi, ktorá je opísaná v 17. kapitole ako žena s nasledovnými vlastnosťami:

„A ŽENA BOLA ODIATA PURPUROM A ŠARLÁTOM A BOLA POKRYTÁ ZLATOM A OZDOBENÁ DRAHÝM KAMENÍM A PERLAMÍ A VO SVOJEJ RUKÉ MALA ZLATÝ POHÁR, PLNÝ OHAVNOSTÍ A NEČISTOTY SVOJHO SMILSTVA...

...A NA SVOJOM ČELE MALA NAPÍSANÉ MENO: TAJOMSTVO, VEĽKÝ BABYLON, MATER SMILNÍC A OHAVNOSTÍ ZEME...

...A VIDEL SOM ŽENU, ŽE BOLA OPILÁ KRVI SVÄTÝCH A KRVI SVEDKOV JEŽIŠOVÝCH. A KEĎ SOM JU VIDEL, NÁRAMNE SOM SA DIVIL...

A ŽENA, KTORÚ SI VIDEL, JE TO VEĽKÉ MESTO, KTORÉ MÁ KRÁLOVSTVO NAD KRÁĽMI ZEME.“ (ZJAVENIE 17:4-6, 18)

Kapitola 18 nám ukazuje súd hlavného mesta sveta, ktoré stojí na siedmich vrchoch. A presne v tejto súvislosti zaznie z nebies hlas určený ľudu BOŽIEMU: „VYJDITE Z NEHO, MÓJ LUDE, ABY STE SA NEZÚČASTNILI JEHO HRIECHOV A ABY STE NEDOSTALI Z JEHO RÁN.“ (VERŠ 4)

Vtedy naň príde veľký súd: „BEDA, BEDA, TO VEĽKÉ MESTO...! V JEDNEJ HODINE SPUSTLO!

VESEE SA NAD NÍM NEBO, I VY SVÄTÍ A APOŠTOLOVIA A PROROCI, PRETOŽE BÔH VYKONAL VÁŠ SÚD NA ŇOM...

A NAŠLA SA V ŇOM KRV PROROKOV A SVÄTÝCH A VŠETKÝCH POBITÝCH NA ZEMI.“ (VERŠE 19 B, 20, 24)

V kapitole 19 vidíme dokončenie, na ktorom má účasť vykúpená CIRKEV. NEVESTA BARÁNKA sa pripravila a bude mať účasť na svadobnej hostine v nebesiach (VERŠ 7):

„A RIEKOL MI: PÍŠ! BLAHOŠLAVENÍ POVOLANÍ K VEČERI SVADBY BARÁNKOVEJ. A ZASE MI RIEKOL: TO SÚ PRAVDIVÉ SLOVÁ BOŽIE.“ (VERŠ 9)

V kapitole 20 nájdeme najprv odkaz na tisícročné kráľovstvo (verše 1-10), potom nasleduje opis posledného súdu:

„A SMRŤ A PEKLO BOLI UVRHNUTÉ DO TOHO OHNIVÉHO JAZERA. TOTO OHNIVÉ JAZERO JE TÁ DRUHÁ SMRŤ. A AK NIEKTO NEBOL NÁJDENÝ ZAPÍSANÝ V KNIHE ŽIVOTA, BOL UVRHNUTÝ DO OHNIVÉHO JAZERA.“ (ZJAVENIE 20:14-15)

Potom z nebies zostupuje nový Jeruzalem: „A JA, JÁN, SOM VIDEL TO SVÄTÉ MESTO, NOVÝ JERUZALEM, ZOSTUPUJÚCE OD BOHA Z NEBA, PRIHOTOVENÉ AKO NEVESTU, OZDOBENÚ JEJ MUŽOVI.“ (ZJAVENIE 21:2)

Áno a vtedy čas pomínie a nastúpi večnosť, ktorá nemá žiadny začiatok. Len tí, ktorí skrze vieru v JEŽIŠA KRISTA prijali večný život, budú večne žiť. „A TOTO JE TO SVEDECTVO, ŽE NÁM BÔH DAL VEČNÝ ŽIVOT, A TEN ŽIVOT JE V JEHO SYNOVI. TEN, KTO MÁ SYNA, MÁ ŽIVOT; KTO NEMÁ SYNA BOŽIEHO, NEMÁ ŽIVOTA...“

„A VIEME, ŽE SYN BOŽÍ PRIŠIEL A DAL NÁM MYSEL, ABY SME ZNALI TOHO PRAVDIVÉHO A SME V TOM PRAVDIVOM, V JEHO SYNOVI, JEŽIŠU KRISTOVI. TO JE TEN PRAVDIVÝ BÔH A VEČNÝ ŽIVOT.“ (1. JÁNA 5:11-12, 20)

Peter a Pavol jasne a zrozumiteľne zaznamenali vieru a učenie NOVOZÁKONNEJ CIRKVI pre všetkých, ktorým je to zjavené. Apoštol Ján najprv napísal listy a potom v knihe ZJAVENIA zaznamenal všetko, čo videl, totiž to, čo sa bude diať až do času konca – až k novým Nebesiam a novej Zemi.

### **Koronovaný záver**

Jediná, najdôležitejšia vec pre pravých BIBLICKY veriacich v našom čase je, aby sa BOH sám postaral o to, aby teraz, na konci času milosti NOVOZÁKONNEJ CIRKVI, bolo súčasťou zvestovania všetko, čo je súčasťou plánu spasenia. Dnes nikomu nepomôže, ak sa hovorí, káže alebo píše len o tom, čo sa stalo v čase Noeho, Mojžiša, Jozueho, Eliáša, Jána Krstiteľa,

v dňoch JEŽIŠA a apoštolov, ak nemáme milosť poznať, čo BOH koná podľa SVOJHO SLOVA v súčasnosti.

Na úplnom počiatku bola CIRKEV pod priamym vedením SVÄTÉHO DUCHA. Všetci veriaci boli naplnení DUCHOM, vedení DUCHOM – boli vskutku jedným srdcom a jednou dušou.

Potom vznikli skupiny, povstali falošní bratia s falošnými učeniami, čo neskôr viedlo k rozdeleniu. Už apoštol Pavol vo svojich dňoch písal: „A PROSÍM VÁS, BRATIA, ŽEBY STE MALI POZOR NA TÝCH, KTORÍ ROBIA RÔZNICE A POHORŠENIA NA ODPOR UČENIU, KTORÉMU STE SA VY NAUČILI, A STRÁŇTE SA ICH.“ (RIMANOM 16:17)

Tento vzor pokračoval: v čase koncilu v Nicei v roku 325 existovalo 128 rôznych smerov viery – dnes Svetová rada cirkví združuje 347 organizovaných cirkví a kresťanských združení. Dokonca aj v samotnej zvesti hodiny existujú rôzne skupiny, aj keď je len jeden BOH, jedna BIBLIA a jedna CIRKEV. Ale vždy znova povstane niekto so zvláštnym zjavením a zvedie za sebou učeníkov, ktorí ho nasledujú.

Tento stav musí skončiť a na každom mieste, u všetkých tých, ktorí sú časťou CIRKVI-NEVESTY, aj skončí. Počas krátkeho záverečného obdobia budú praví veriaci ešte raz jedno srdce a jedna duša. V tom čase nebude pôsobenie BOŽIE spojené s človekom, ale s BOHOM samým a čas zvodu a zavádzania veriacich, ktorí sú časťou CIRKVI-NEVESTY, naveky skončí.

Že žijeme v záverečnom časovom úseku, vskutku tesne pred návratom JEŽIŠA KRISTA, môžeme poznať a dokázať podľa znamení času, ktoré PÁN predpovedal v EV. MATÚŠA 24, EV. MARKA 13 a EV. LUKÁŠA 21. Zároveň nás povzbudil pozdvihnúť naše hlavy, pretože naše spasenie sa priblížilo. V tejto brožúre sa nám jedná o hlavné zaslúbenie toho, čo sa musí diať s CIRKVOU pred návratom JEŽIŠA KRISTA (EV. JÁNA 14:1-3). V SKUTKOCH 3 čítame o napravení všetkých vecí: „A TAK ČIŇTE POKÁNIE A OBRÁŤTE SA, ABY BOLI ODPUSTENÉ VAŠE HRIECHY, ABY PRIŠLI ČASY OBČERSTVENIA OD TVÁRI PÁNOVEJ, A ABY POSLAL PREDURČENÉHO VÁM KRISTA JEŽIŠA, KTORÉHO VŠAK MUSÍ PRIJAŤ NEBO AŽ DO ČASOV NAPRAVENIA VŠETKÉHO, O ČOM HOVORIL BÔH SKRZE ÚSTA VŠETKÝCH SVOJICH SVÄTÝCH PROROKOV OD VEKU.“ (VERŠ 19–21)

KRISTUS čaká v nebesiach, kým bude v JEHO CIRKVI všetko napravené a privedené do pôvodného stavu. Už sme spomenuli zaslúbenie,

ktoré potvrdil sám náš PÁN. Prorok Eliáš bol najlepším príkladom – BOH ho použil pri obrátení Izraela späť k PÁNOVI. Potom to bol Ján Krstiteľ, ktorý mohol PÁNOVI predstaviť dobre pripravený ľud pri JEHO prvom príchode (EV. LUKÁŠA 1:16–17). V našom čase BOH použil jednoduchého muža BOŽIEHO, Williama Branhama, ktorý skutočne prijal priame poverenie. Náboženský vodcovia hovoria: „*To je typické – všetky sekty nasledujú samozvaného proroka alebo prorokyňu.*“

V tomto prípade sa však jedná o niečo úplne iného – nie sme sektou, nenásledujeme žiadneho človeka ani proroka, nasledujeme JEŽIŠA KRISTA, ale nemôžeme prejsť bez povšimnutia okolo toho, čo BOH zasľúbil a aj naplnil. Ani veriaci v prakresťanstve neboli nasledovníkmi Petra alebo Pavla, ale nasledovníkmi Krista. Ale boli poslušní tomu, čo apoštolovia v mene PÁNOVOM učili. V živote Williama Branhama nastalo nebeské povolanie a poverenie, ktoré sme v dostatočnej miere opísali v rôznych publikáciách. Ako všetci vieme, z toho istého nadprirodzeného svetla, ktoré videl Pavol, mu PÁN počas krstu v rieke Ohio 11. júna 1933 povedal nasledovné slová: „**Ako bol Ján Krstiteľ poslaný, aby predišiel prvému príchodu Krista, tak posolstvo, ktoré bude dané tebe, predíde druhému príchodu Krista.**“ To je TAK HOVORÍ PÁN!

Pavol takto popísal svoje poverenie a obrátenie: „**A TÍ, KTORÍ BOLI SO MNOU, SVETLO SÍCE VIDELI, A NALAKALI SA, ALE HLASU TOHO, KTORÝ HOVORIL SO MNOU, NEPOČULI.**“ (SKUTKY 22:9) 11. júna 1933 stálo približne 4 000 ľudí na brehu rieky Ohio a videlo nadprirodzené svetlo, ktoré zostúpilo nad brata Branhama – tlačová agentúra Associated Press o tom podala správu v USA a Kanade – ale hlas a slová, ktoré boli hovorené, ako sme ich citovali vyššie, boli adresované len bratovi Branhamovi. JEŽIŠ KRISTUS je ten istý včera, dnes a naveky!

Ako sme už prebrali, BOH povolal a posielal SVOJICH prorokov a apoštolov počas všetkých čias. Po tisícročnom strašnom období temna povstal v Anglicku John Wyclif a hlasne zvestoval: „*Biblické je len to, čo je napísané v Biblii.*“ V Prahe bol uchopený rovnakou horlivosťou za pravdu Ján Hus – ako aj Martin Luther, Huldreich Zwingli, Jean Calvin a iní. Potom nasledoval John Wesley, zo zvestovania ktorého povstali metodisti, v ďalšom prebudení prehovorili William Booth (Armáda spásy), Menno

Simon (menoniti), John Smith (baptisti) a nakoniec Zinzerdorf, Moody, Finney, Charles Price, Georg Müller. Tento zoznam by mohol pokračovať.

Na počiatku 20. storočia nasledoval prelom letničného hnutia spolu s navrátením darov DUCHA. Po 2. svetovej vojne vystúpil William Branham najprv ako evanjelista s mimoriadnym darom uzdravovania. Poslal ho PÁN sám a zvestovanie prapôvodného evanjelia potvrdil dovedy nebývalým spôsobom pred stovkami tisícov ľudí. Po nadprirodzenom prežití 7. mája 1946, keď mu boli skrže nebeského posla odovzdané podrobné pokyny pre jeho službu, započal brat Branham, ktorý bol najprv ordinovaný v baptistickej denominácii, prinášať BIBLICKÚ zvesť ľudu BOŽIEMU v nadkonfesijných zhromaždeniach. Skrže túto službu prišlo napravenie všetkých vecí, ktoré pôvodne v CIRKVI boli a v priebehu času sa stratili.

BOŽIA, prapôvodná zvesť predchádza druhému príchodu Krista, ktorý je teraz veľmi blízko. Všetky BIBLICKÉ učenia o BOŽSTVE, krste, večeri PÁNOVEJ atď., v zásade všetko je skrže jej zvestovanie navrátené k počiatku. Ak by sme poznali len to, čo bolo pred 2 000 rokmi, a nie to, čo sa musí stať na základe BOŽIEHO plánu spásy dnes, tak by sme boli poľutovaniahodní. Pred návratom KRISTA musí najprv nastať vyvolanie každého jednotlivca, ktorý patrí k CIRKVI-NEVESTE, z každého náboženského otroctva, z babylonského zmätku, ktorý panuje vo všetkých denomináciách. SLOVO z 2. KORINTSKÝM 6:17-18 musíme brať veľmi vážne: „PRETO VYJDITE SPOMEDZI NICH A ODDELTE SA, HOVORÍ PÁN: A NEDOTÝKAJTE SA NEČISTÉHO, A JA VÁS PRILJMEM A BUDEM VÁM ZA OTCA, A VY MÍ BUDETE ZA SYNOV A ZA DCÉRY, HOVORÍ PÁN, VŠEMOHÚCI.“

Tak iste, ako že sa BOH postaral, aby sa všetci, ktorí patrili k JEHO ľudu (EZDRÁŠ 1:3), vrátili z babylonského zajatia do Jeruzalema, nie je pochýb o tom, že sa teraz v duchu do Jeruzalema – na počiatok – vrátia všetci praví veriaci. Tak, ako bol chrám vtedy vybudovaný na svojom pôvodnom mieste a všetky nádoby sa navrátili z Babylona, tak to bude s NOVOZÁKONNOU CIRKVOU na záver: CIRKVI JEŽIŠA KRISTA musí byť vrátené čisté učenie a pôvodná prax. A všetko, čo v CIRKVI nebolo na počiatku, v nej v žiadnom prípade **nesmie** byť ani teraz.

Teraz znie výzva: „ZHROMAŽDITE ĽUD, POSVÄŤTE CIRKEV... ! (JOEL 2:16)



Toto je pre všetkých, ktorí sú časťou CIRKVI JEŽIŠA KRISTA, hodina najdôležitejšieho rozhodnutia – vyjsť zo všetkých vecí, ktoré nepochádzajú z BOHA, a vojsť skrze SVÄTÉHO DUCHA do všetkého BOŽIEHO. Posledné volanie zaznieva: „HLA, ŽENÍCH IDE! VYJDITE MU V ÚSTRETY!“ (EV. MATÚŠA 25:6)

Pavol chcel KRISTU predstaviť čistou pannu (2. KORINTSKÝM 11:2). Toto sa teraz musí stať a skutočne stane. Nebeský ŽENÍCH nepríde pre náboženskú smilnicu, ale pre múdre panny, ktoré tvoria JEHO NEVESTU (EV. MATÚŠA 25:1–10) „A TIE, KTORÉ BOLI PRIPRAVENÉ, VOŠLI S NÍM NA SVADBU, A ZAVRELI SA DVERE.“ Toto je najdôležitejšie časové obdobie v histórii ľudstva a CIRKVI: Pravé, naveky zostávajúce evanjelium kráľovstva BOŽIEHO je kázané všetkým národom na svedectvo (EV. MATÚŠA 24:14) a každý sa musí rozhodnúť.

Je pravdou a pravdou zostane: „...**posolstvo, ktoré bude dané tebe, predíde druhému príchodu Krista.**“ PÁN vzal domov posla, rovnako ako všetkých prorokov a apoštolov, ale posolstvo nám ostalo a to nesieme do celého sveta.

Na konci budú prebiehať nebyvalé zhromaždenia, ako ešte nikdy predtým. Musíme dbať na napomenutie: „A TEDY POZHOVEJTE, BRATIA, AŽ DO PRÍCHODU PÁNOVHO. HLA, ROENÍK OČAKÁVA VZÁCNY PLOD ZEME A ČAKÁ NAŇ TRPEZLIVO, AŽ DOSTANE VČASNÝ A POZDNÝ DÁŽĎ.“ (JAKOBA 5:7)

„LEBO VÁM JE TRPEZLIVOSTI TREBA, ABY STE SI, KEĎ VYKONÁTE VÔLU BOŽIU, ODNIESLI ZASLÚBENIE.“ (ŽIDOM 10:36)

„VÄČŠIA BUDE SLÁVA TOHOTO POSLEDNÉHO DOMU AKO TAMTOHO PRVÉHO, HOVORÍ PÁN ZÁSTUPOV, A NA TOMTO MIESTE DÁM POKOJ, HOVORÍ PÁN ZÁSTUPOV.“ (HAGEUS 2:9)

„NIE SILOU ANI MOCO, ALE MOJÍM DUCHOM, HOVORÍ PÁN ZÁSTUPOV.“ (ZACHARIÁŠ 4:6)

„LEBO PÁN NA ZEMI VYKONÁ SVOJE SLOVO, A VYKONÁ VECI ISTO A RANU ZA RANOU.“ (RIMANOM 9:28, PODĽA NEMECKÉHO PREKLADU)

Posledné volanie, posledná zvesť zaznieva: Späť k BOHU! Späť k SLOVU! Späť na počiatok! Jednotliví veriaci musia všetko prežiť osobne, tak ako to bolo na počiatku. Rovnaké služby, rovnaké dary DUCHA – na záver bude všetko tak, ako na počiatku. Až keď sa každý úd v tele KRISTA dokonale podriadi HLAVE, môže sa na záver diať dokonalá vôľa BOŽIA. Vrcholom bude

dokonalé napravenie a na záver návrat KRISTA, s ktorým môžeme počítať v našom čase. Deň a hodinu pozná, prirodzene, len BOH sám, ale znamenia času zreteľne hovoria, že je veľmi blízko.

„LEBO TO VÁM HOVORÍME SLOVOM PÁNOVÝM, ŽE MY ŽIVÍ, PONECHANÍ DO PRÍCHODU PÁNOVHO, ISTOTNE NEPREDSTIHNEME TÝCH, KTORÍ ZOSNULI. LEBO SÁM PÁN S VELITELSKÝM POVELOM, S HLASOM ARCHANJELA A S TRÚBOU BOŽOU ZOSTÚPI Z NEBA, A MŔTVI V KRISTU VSTANÚ NAJPRV...“ (1. TESALONIČANOM 4:15–16)

„ALE TO HOVORÍM, BRATIA, ŽE TELO A KRV NEMÔŽU ZDEDIŤ KRÁLOVSTVO BOŽIE, ANI PORUŠENOSŤ NEZDEDÍ NEPORUŠITELNOSTI. HĽA, TAJOMSTVO VÁM HOVORÍM. VŠETCI NEZOSNEME, ALE VŠETCI BUDEME PREMENENÍ, RAZOM, V OKAMIHU, PRI ZATRÚBENÍ POSLEDNEJ TRÚBY. LEBO ZATRÚBI, A MŔTVI VSTANÚ NEPORUŠITELNÍ, A MY BUDEME PREMENENÍ. LEBO TOTO PORUŠITEĽNÉ MUSÍ OBLIEČŤ NEPORUŠITEĽNOSŤ A TOTO SMRTEĽNÉ OBLIEČŤ NESMRTEĽNOSŤ. A KEŽ TOTO PORUŠITEĽNÉ OBLEČIE NEPORUŠITEĽNOSŤ, A TOTO SMRTEĽNÉ OBLEČIE NESMRTEĽNOSŤ, VTEDY SA NAPLNÍ SLOVO, KTORÉ JE NAPÍSANÉ: SMRŤ JE POHLTENÁ VO VÍŤAZSTVO.“ (1. KORIN. 15:50–54)

Ako kazateľ a služobník PÁNOV mám len jednu povinnosť – vykonať poverenie: „Káž slovo a rozdeľuj duchovný pokrm“ (2. TIMOTEOVI 4:1–5, EV. MATÚŠA 24:45–47), ktoré mi dal povstalý PÁN, počutelným, všetko prenikajúcim hlasom, 2. apríla 1962 pri úsvite nového dňa. Píšem to ako niekto, kto milosť BOŽIU osobne prežil, kto osobne poznal brata Branhama a kto bol účastný jeho zhromaždení v Európe a USA. Som očitý svedok toho, čo BOH v našom čase vykonal. Aj ja som dni Biblie prežil.

Počas posledných 49 rokov som bol poslušný nebeskému povolaniu a kázal som SLOVO v 155 krajinách. Vykonal som všetko podľa PÁNOVHO príkazu, až po pokyn nezakladať žiadne lokálne zbory a nevydávať spevník, pretože toto sú vskutku znamenia každej denominácie. Každý lokálny zbor je suverénny. Ako to Pavol povedal už vtedy, zvestovanie sa teraz blíži k záveru: „ALE PÁN STÁL PRI MNE A POSILNIL MA, ABY MNOU BOLA PLNE VYKONANÁ KÁZEŇ EVANJELIA, A ABY HO POČULI VŠETKY NÁRODY, A BOL SOM VYTRHNUTÝ Z TLAMY EVA...“ (2. TIMOTEOVI 4:17) Vo všetkej úprimnosti môžem povedať spolu s Petrom: „...ALE SLOVO PÁNOVO ZOSTÁVA NA VEKY. A TO JE TO SLOVO, KTORÉ SA VÁM ZVESTOVALO.“ (1. PETROVA 1:25)

Na záver sa jedná o večne zostávajúce SLOVO, ktoré je BOŽÍM semenom: „...ZNOVA SPLODENÍ SÚC NIE Z PORUŠITEĽNÉHO SEMENA, ALE Z NEPORUŠITEĽNÉHO ŽIVÝM SLOVOM BOHA A ZOSTÁVAJÚCIM NA VEKY.“ (1. PETRA 1:23)

CIRKEV, ktorá je budovaná KRISTOM, nie je sieťou lží, ale pilierom a základom pravdy samej: „...ALE KEBY SOM MEŠKAL, ABY SI VEDEL, AKO SA TREBA SPRÁVAŤ V DOME BOŽOM, KTORÝM JE CIRKEV ŽIVÉHO BOHA, STĽP TO A PEVNÁ POSTAŤ PRAVDY.“ (1. TIMOTEOVI 3:15)

„ALE PEVNÝ ZÁKLAD BOŽÍ STOJÍ A MÁ TÚTO PEČAŤ: PÁN ZNÁ TÝCH, KTORÍ SÚ JEHO, A: NECH ODSŤUPI OD NEPRÁVOSTI KAŽDÝ, KTO MENUJE MENO KRISTOVO!“ (2. TIMOTEOVI 2:19)

TAK HOVORÍ PÁN: „A UČINÍM SÚD OLOVNICOU A SPRAVODLIVOSŤ VODOVÁHOU, A KRÚPY ZNIČIA ÚTOČÍŠTE LŽI, A SKRÝŠ ODPLAVIA VODY...“ (IZAIÁŠ 28:17, PODĽA NEM. PREKLADU)

Hodina pravdy prišla: Len BOŽIE SLOVO je pravda. Pre pravých veriacich je jedinou pravou smernicou BIBLIA. Pre skutočne BIBLICKY veriacich platí len to, čo je učené a vykonávané v SVÄTOM PÍSME. Kompromisy a vlastné výklady nie sú dovolené. Faktom zostáva, že žiadna lož nepochádza z pravdy.

„...BÔH JE PRAVDIVÝ, AJ KEĎ JE KAŽDÝ ČLOVEK LHÁR, AKO JE NAPÍSANÉ: ABY SI BOL OSPRAVEDLNENÝ VO SVOJICH SLOVÁCH A ZOSTAL VÍTAZOM, KEBY SA S TEBOU ČLOVEK SÚDIL.“ (RIMANOM 3:4, PODĽA NEM. PREKLADU)

Pravé deti BOŽIE sú teraz vyvolávané a skrze SVÄTÉHO DUCHA krstené do tela JEŽIŠA KRISTA (1. KORINTSKÝM 12:12–13) tak, ako to bolo na počiatku:

„A ZOTRÁVALI V UČENÍ APOŠTOLOV A V SPOLOČNOM BRATSKOM OBCOVANÍ A PRI LÁMANÍ CHLEBA A NA MODLITBÁCH.“ (SKUTKY 2:42)

„Hodina Karmel“ spôsobí, že sa srdcia všetkých pravých veriacich obrátia k BOHU a k SLOVU BOŽIEMU. To bude korunovaný záver – výsledok posledného posolstva v našom čase.

TAK HOVORÍ PÁN tým SVOJIM: „KTO MÁ UŠI, ABY POČUL, TEN POČUJ!“

„ALE VAŠE OČI SÚ BLAHOŠLAVENÉ, ŽE VIDIA, A VAŠE UŠI, ŽE ČUJÚ.“ (EV. MATÚŠA 13:16)

„A ON SÁM, BOH POKOJA, NECH VÁS RÁČI CELÝCH POSVÁTIŤ A VÁŠ DUCH NECH JE ZACHOVANÝ CELÝ A NEPORUŠENÝ I DUŠA I TELO BEZÚHONNE, KEĎ PRÍDE NÁŠ PÁN JEŽIŠ KRISTUS.“ (1. TESALONIČANOM 5:23)

PÁN bohato požehnaj vás všetkých, ktorí svojimi modlitbami a darmi za touto službou stojíte a zaopatrujete celosvetové misijné dielo. Nech ON príde ku SVOJMU právu s nami všetkými a dokoná s nami SVOJE dielo.

V poverení BOŽOM pôsobiaci

*Bro. Frank*





Počas prvého víkendu v septembri 2011 sa v misijnom centre zhromaždilo takmer tisíc ľudí zblízka i zďaleka, aby počuli Slovo Božie. Ak sa niekomu neušlo miesto v hlavnej sále, mohol sledovať službu v jedálni o poschodie nižšie.

*Prichádzajú z východu a západu  
prichádzajú z juhu a severu...*

Tentokrát prišli z viac ako dvadsiatich krajín.

Ak máte záujem o ďalšiu literatúru, kontaktujte nás:

Slobodná Ľudová Misia  
I. Krasku 18, 91705 Trnava

Každý prvý víkend v mesiaci môžete v 12 jazykoch sledovať priame prenosy zo zhromaždení v Krefelde na internete, v sobotu o 19:30 a v nedeľu o 10:00. Majte účasť na tom, čo Boh v tomto čase koná podľa Svojho plánu Spasenia!

Priame prenosy:  
<http://www.misia.sk/nazivo>

Kontakt  
internet: [www.misia.sk](http://www.misia.sk)  
email: [info@misia.sk](mailto:info@misia.sk)  
Orange: 0905 414 701  
Pevná linka: 033 5342 991

© Autor a vydavateľ Ewald Frank

\*\*\*\*\*

